

BÀI HỌC 12

HỘI THÁNH CHIẾN ĐẤU

CÂU GỐC: “*Này, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta*” (Khải huyền 3:20).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Khải huyền 2:1-7; Ô-sê 2:13; Khải huyền 2:8-17; Khải huyền 2:18 – Khải huyền 3:6; Ê-sai 60:14; Khải huyền 3:14-22.

Giăng là người cuối cùng qua đời trong số mười hai Sứ đồ. Ông đã viết Phúc âm và các thư mang tên ông. Nhưng ông cũng viết sách Khải huyền, giúp nhiều cho sự hiểu biết của chúng ta về cuộc chiến ác đấu tranh (chiến tranh giữa Đấng Christ và Sa-tan). Nhưng, bây giờ, chúng ta chỉ tập trung vào sự mô tả của Giăng về bảy Hội thánh. Chúng ta sẽ nghiên cứu qua con mắt của những người nhận được thư này. Điều đó sẽ giúp chúng ta hiểu càng nhiều càng tốt những lời nói của Giăng.

Một điều nổi bật là Đức Chúa Giê-su cá nhân hóa cách nói chuyện của Ngài với mỗi hội thánh. Họ đều có những nhu cầu khác nhau, và Ngài thỏa đáp tất cả.

Một thách thức là các hội thánh này được bày tỏ về vấn đề họ là ai, cũng như chúng ta ngày nay. Các thành viên của họ có phải đang ở trong hàng ngũ của Đức Chúa Giê-su và sự kêu gọi của Ngài để làm chứng cho một thế giới đang hấp hối chẳng? Hay là họ ở trên hàng rào, cố gắng để trông giống như các Cơ Đốc nhân nhưng trong đời sống riêng thấy thoải mái hơn với quyền lực của sự tối tăm? Chúng ta tin rằng chúng ta là hội thánh cuối cùng trong bảy hội thánh. Nhưng chúng ta sẽ thấy rõ ràng rằng chúng ta cũng phải đối diện với một số thách thức tương tự như bảy hội thánh phải đối diện trong suốt lịch sử.

HỘI THÁNH Ê-PHÊ-SÔ

Trong Khải huyền 2:1, Đức Chúa Giê-su được hình dung đang cầm bảy ngôi sao và đi giữa các chân đèn khi Ngài phán với hội thánh ở Ê-phê-sô. Các biểu hiệu này cho thấy những ý tưởng quan trọng. Các chân đèn là những hội thánh. Bảy ngôi sao là những thiên sứ có trách nhiệm chăm sóc các hội thánh (Khải huyền 1:20). Nói cách khác, có một sự kết nối chặt chẽ giữa các hội thánh và ngôi của Đức Chúa Trời ở trên trời. Các hội thánh có một vai trò rất quan trọng trong cuộc chiến ác đấu tranh.

Hãy đọc Khải huyền 2:1-7. Trong những cách nào chúng ta có thể tìm thấy cuộc chiến ác đấu tranh đang xảy ra trong các câu này?

Sứ điệp cho Ê-phê-sô bắt đầu với sự mô tả về bản tính của hội thánh. Đức Chúa Giê-su biết điểm mạnh và điểm yếu của họ. Ngài khen các công việc và sự nhịn nhục của họ, và việc họ không dung tha những kẻ ác và các giáo sư giả ở giữa họ (Khải huyền 2:2, 3, 6). Sứ điệp cảnh báo rõ ràng rằng giáo lý sai lạc không được chấp nhận trong các hội thánh. Đường như hội thánh ở Ê-phê-sô đã được Chúa chọn trong cuộc đấu tranh chống lại sự tối tăm. Nhưng hội thánh đã bị Sa-tan phản công. Những cuộc tấn công đến dưới hình thức các sứ đồ giả, là những người theo Ni-cô-la. Có lẽ Ni-cô-la là một trong bảy phó tế đầu tiên (Công vụ 6:5). Tuy nhiên, nó đã khởi đầu một phong trào nhánh. Đức Chúa Giê-su ghét những lời dạy sai lạc của họ (Khải huyền 2:6).

Những rắc rối với hội thánh Ê-phê-sô là họ đã bỏ “lòng kính mến ban đầu” (Khải huyền 2:4). Đây là cùng một loại ngôn ngữ các tiên tri trong Cựu Ước dùng khi họ so sánh sự bỏ đạo của Y-sơ-ra-ên với một người chạy theo các tinh nhân bất trung và bị cấm (ví dụ, Ô-sê 2:13).

Tình hình có thể rất tuyệt vọng. Nhưng Đức Chúa Giê-su chuyên cứu những tình trạng vô hy vọng. Trước hết, Ngài khuyến khích dân sự Ngài nhớ lại họ đã sa sút từ đâu, và ăn năn cùng làm lại những công việc ban đầu của họ (Khải huyền 2:5). Đây không phải là lời kêu gọi để quay ngược kim đồng hồ trở lại “những ngày xa xưa.” Thay vào đó, đây là trường hợp dùng kinh nghiệm quá khứ để hướng dẫn họ vào tương lai.

“Người đã bỏ lòng kính mến ban đầu” (Khải huyền 2:4). Tại sao lại dễ dàng để làm như vậy? Điều gì đã xảy ra cho chúng ta hoặc cho hội thánh khiến lòng kính mến của chúng ta đối với Đức Chúa Trời trở nên nguội lạnh? Làm thế nào để chúng ta giữ lòng kính mến sâu đậm đối với Đức Chúa Trời và lẽ thật của Ngài cháy bỏng trong lòng chúng ta từ năm này qua năm khác?

SI-MIỆC-NƠ VÀ BỆT-GĂM

Đối với hội thánh ở Si-miệc-nơ, Đức Chúa Giê-su xưng là “Đấng trước hết và Đấng sau cùng, Đấng chết rồi mà đã sống lại” (Khải huyền 2:8, Khải huyền 1:18). Đối với hội thánh Bết-găm, Đức Chúa Giê-su là Đấng có thanh gươm nhọn hai lưỡi thò ra khỏi miệng Ngài (Khải huyền 1:16; Khải huyền 2:12). Ý nghĩa của công việc Đức Chúa Giê-su cho mỗi hội thánh này là gì?

Đọc sách Khải huyền 2:8-17. Chúa biết sự khốn khó nghèo khổ của thuộc viên hội thánh Si-miệc-nơ. Nhưng họ không làm được gì nhiều có lẽ vì có những kẻ xưng mình là người Giu-đa, nhưng “chúng nó vốn thuộc về hội quý Sa-tan” ở giữa họ (Khải huyền 2:9). Tương tự như vậy, những thuộc viên tại Bết-găm dường như giữ được đức tin của họ, ngay cả khi có “ngôi của quý Sa-tan” ở đó (Khải huyền 2:13). Vì vậy, trận chiến thực sự của cuộc thiện ác đấu tranh được thấy rõ ở đây.

Hội thánh ở Si-miệc-nơ được cảnh báo về thời kỳ khó khăn sắp đến, kể cả ngục tù và có thể chết (Khải huyền 2:10). Tại Bết-găm, có người đã bị giết vì đức tin của mình (Khải huyền 2:13). Điều quan trọng cần lưu ý là thời kỳ khó khăn chỉ có giới hạn. Ví dụ, sự gian ác không được phép tiếp tục quá một khoảng thời gian đã định (Khải huyền 2:10).

Nhưng Đức Chúa Trời có “một vài điều” chống lại hội thánh ở Bết-găm (Khải huyền 2:14-16). Rõ ràng, họ chấp nhận những kẻ ở giữa họ theo “đạo Ba-la-am” và “đạo Ni-cô-la” (Khải huyền 2:14, 15).

“Ni-cô-la và Ba-la-am dường như là hai chữ song song; Ni-cô-la là chữ kép tiếng Hy-lạp (nikaō và laos), có nghĩa là ‘người chinh phục mọi người.’ Ba-la-am đến từ hai chữ Hê-bơ-rơ – am (người) và baal (từ chữ bela, ‘tiêu diệt’ hoặc ‘nuốt’), có nghĩa là ‘sự hủy diệt của loài người’ – Phòng trích Ranko Stefanovic, : Revelation of Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation. (Berrien Springs, Michigan: Andrews University Press, 2002), tr. 111. Đức Chúa Giê-su cảnh báo toàn thể hội thánh nếu sự dạy sai lầm của họ vẫn tiếp tục, chính Ngài sẽ đến và giao chiến chống lại họ bằng gươm ở miệng của Ngài (Khải huyền 2:16). Tuy nhiên, ngay cả trong số những lời cảnh báo này, Đức Chúa Giê-su ban sự khích lệ lớn cho cả hai hội thánh (Khải huyền 2:11, 17).

Hãy đọc Khải huyền 2:14, 15. Những câu này cho chúng ta biết gì về sự quan trọng của giáo lý? Tại sao giáo lý quan trọng?

THI-A-TI-RO VÀ SẠT-ĐE

Xin đọc Khải huyền 2:18 – Khải huyền 3:6. Có một số vấn đề gì đang xảy ra trong các hội thánh này? Và bằng những cách nào chúng ta, như một hội thánh và các cá nhân, đấu tranh với những điều tương tự? Làm thế nào cuộc chiến ác đấu tranh được bày tỏ trong những trận chiến này?

Lời giới thiệu của Đức Chúa Giê-su về Hội thánh Thi-a-ti-rơ (Khải huyền 2:18) nói về một thời kỳ rắc rối cho dân sự Đức Chúa Trời trong khi họ đang phát triển một cách khó khăn. Trong tình hình đen tối của họ, chính Ngài sẽ trực tiếp bước đi giữa các hội thánh để ảnh hưởng tới các biển số (Khải huyền 1) và thách thức các nhà lãnh đạo quốc gia (Đa-ni-ên 10).

Đức Chúa Giê-su được giới thiệu cùng một cách cho hội thánh Sạt-đe, là Đấng có bảy vị thần Đức Chúa Trời và bảy ngôi sao (Khải huyền 3:1; Khải huyền 5:6). Ở đây Ngài là Đấng Cứu Thế vừa bận rộn sau hậu trường vừa dùng quyền thiên thượng để chắc chắn rằng hội Thánh của Ngài được an toàn.

Sự mô tả về các hội thánh ở Thi-a-ti-rơ và Sạt-đe gây ra một số quan tâm. Tại Thi-a-ti-rơ, mọi việc đang được cải tiến (Khải huyền 2:19), nhưng người ta lại giống như Y-sơ-ra-ên vào thời của hoàng hậu Giê-sa-bên. Cùng một cách đó, người dân ở Sạt-đe thì chết về phần thiêng liêng (Khải huyền 3:1).

Ngay cả với tất cả những vấn đề này, Đức Chúa Giê-su khuyến khích các hội thánh. Ngài nhìn nhận nhiều người ở Thi-a-ti-rơ “chưa biết điều sâu hiểm của quỷ Sa-tan” và khuyến khích họ “khá bền giữ những điều mình đã có, cho tới chừng ta đến” (Khải huyền 2:24, 25). Ngoài ra ở Sạt-đe, còn có “mấy người chưa làm ô-uế áo sống mình” (Khải huyền 3:4).

Đối với những tín đồ này Đức Chúa Giê-su hứa ban phước đặc biệt. Ngài hứa sẽ cung cấp cho Thi-a-ti-rơ “ngôi sao mai” (Khải huyền 2:28), và về sau phán là chính Ngài đã sai thiên sứ đến làm chứng trước mặt các hội thánh (Khải huyền 22:16). Và đối với Sạt-đe, Ngài hứa một nơi vững bền ở trên trời và Ngài sẽ xưng danh họ “trước mặt Cha ta, cùng trước mặt các thiên sứ Ngài” (Khải huyền 3:5).

“Bền giữ và ăn năn.” Bạn phải bền giữ điều gì? Và bạn cần ăn năn điều gì? Hai ý tưởng này liên quan chặt chẽ với nhau thế nào?

HỘI THÁNH PHI-LA-ĐEN-PHI

Hãy đọc Khải huyền 3:7. Bằng những cách nào Đức Chúa Giê-su được giới thiệu với hội thánh này? Những miêu tả này nói gì về Ngài?

Hội thánh này được khen vì giữ lời của Đấng Christ và không chối danh Ngài, mặc dù họ có ít năng lực (Khải huyền 3:8). Đức Chúa Giê-su ban cho họ một lời hứa thú vị là những kẻ thuộc về hội quỷ Sa-tan sẽ đến và sắp mình xuống dưới chân họ (Khải huyền 3:9). Ý tưởng này được lấy từ Ê-sai 60:14, miêu tả những kẻ tấn công dân của Chúa sẽ sắp mình xuống trước dân Ngài sau tất cả những sự đối xử tệ bạc mà họ đã làm cho dân Chúa. Từ việc này, chúng ta có thể hiểu những kẻ theo Sa-tan đã gây khó khăn cho đời sống của các Cơ Đốc nhân đầu tiên. Như chúng ta đã thấy, một số các hội thánh trong quá khứ đấu tranh với những người dạy giáo lý sai lạc và gây rắc rối. Đây là một trong những cách mà Sa-tan làm việc chống lại các hội thánh. Nhưng dường như Phi-la-đen-phi đã tẩy trừ sự xấu xa khỏi hội thánh.

Hãy đọc Khải huyền 3:10. Làm thế nào hội thánh Phi-la-đen-phi tiếp tục trung thành? Đức Chúa Giê-su hứa sẽ hạn chế những rắc rối của họ thế nào? Điều đó có ý nghĩa gì đối với chúng ta ngày nay?

Dường như hội thánh Phi-la-đen-phi đã trải qua những thời gian khó khăn như các hội thánh trong quá khứ. Nhưng thái độ của họ dường như khác. Đây là hội thánh đầu tiên Đức Chúa Giê-su không nói về một yếu điểm mà họ cần cải tiến. Đức tin và sự hợp tác của họ với Chúa đã được Đấng Cứu Thế khen ngợi, mặc dù họ có “ít năng lực” (câu 8).

Các lời hứa cho những người chiến thắng của hội thánh này bao gồm được làm trụ trong đền của Đức Chúa Trời (Khải huyền 3:12). Họ được ban cho những tên mới, được công nhận hoàn toàn thuộc về Chúa, có lẽ vì họ đã trung thành với Ngài trong tất cả các phần của đời sống họ trong quá khứ.

Nếu bạn bỗng nhiên được ở trên trời, ngay bây giờ, bạn sẽ thích hợp với đời sống đó thế nào?

HỘI THÁNH LAO-ĐI-XÊ

Đức Chúa Giê-su cũng miêu tả tình trạng của hội thánh Lao-đi-xê: “Đấng A-men, Đấng làm chứng thành tín chân thật, Đấng làm đầu cội rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời” (Khải huyền 3:14). Các miêu tả này là những phần quan trọng của Đấng Christ là Đức Chúa Trời. Chữ “Amen” đến từ Ê-sai 65:16, nơi mà chữ “A-men” có nghĩa là “Đức Chúa Trời chân thật.” Đức Chúa Giê-su cũng là Đấng làm chứng thành tín cho dân Ngài về Đức Chúa Trời (Khải huyền 1:5; Khải huyền 22:16; Giăng 1:18; Giăng 14:8-10). Ngài cũng là Đấng Tạo Hóa (Cô-lô-se 1:16, 17).

Hãy đọc Khải huyền 3:14-22. Đức Chúa Giê-su phán hội thánh này phải làm gì? Những câu này có ý nghĩa gì đối với chúng ta ngày nay?

Sau những câu mở đầu nói về Đức Chúa Giê-su thực sự là ai, điều cần thiết là nói rõ tình trạng của hội thánh này. Nói cách khác, chúng ta chỉ thực sự biết mình nếu chúng ta biết Đức Chúa Trời trước. Những người trong hội thánh này đã tự lừa dối mình đến mức họ nghĩ ngược lại những gì họ thực sự có (Khải huyền 3:17). Sau đó, Đức Chúa Giê-su khuyên họ thực hiện các bước cần thiết để có tầm nhìn rõ ràng hầu nhận thức sự vật cho đúng và phải thay đổi (Khải huyền 3:18).

Nếu họ không làm theo lời khuyên của Chúa, họ sẽ bị phán xét trong hai phần. Trước hết, họ có thể bị quở trách sửa phạt (Khải huyền 3:19). Sau đó, Đức Chúa Trời sẽ nhả họ ra khỏi miệng, giống như một ngum nước rất dơ bẩn (Khải huyền 3:16).

Hội thánh này gần như bị liệt ra khỏi sự hiện diện của Chúa, nhưng Ngài hứa ban cho họ những lời hứa lớn nhất. Đức Chúa Giê-su muốn có một bữa cơm tối với họ (Khải huyền 3:20) – là một điều chỉ dành cho những người bạn thân. Sau đó, Ngài hứa sẽ cho họ cơ hội để ngồi với Ngài trên ngai vàng của Ngài (Khải huyền 3:21).

Thật là thú vị khi nghiên cứu bảy hội thánh và thấy rằng dân sự Đức Chúa Trời trở nên lạnh nhạt và rời xa khỏi Ngài. Điều này xảy ra thế nào? Dường như mặc dù Đức Chúa Giê-su đã thực hiện sự cứu rỗi cho chúng ta tại thập tự giá, một số người vẫn còn ngoan cố bám lấy sự gian ác và quyền lực của sự tối tăm. Chắc chắn rằng khi chúng ta xem xét qua lịch sử của các hội thánh này, chúng ta có thể thấy cuộc chiến ác đấu tranh thể hiện rõ ở đó. Và như vậy, cuộc chiến đấu sẽ tiếp tục cho đến khi Đức Chúa Giê-su tái lâm.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Bài học ngày thứ Năm nói về Đấng Christ là Đức Chúa Trời. Tại sao điều đó quan trọng? Bà Ellen G. White viết, “Luật pháp của Đức Chúa Trời là thánh như Đức Chúa Trời là thánh. Vì vậy, chỉ có một Đấng ngang hàng với Đức Chúa Trời có thể đền trả cho việc vi phạm luật này. Không ai ngoài Đấng Christ có thể cứu loài người khỏi sự rủa sả của luật pháp. Không ai ngoài Đấng Christ có thể đem loài người một lần nữa đến sự hiệp một với Thiên Đàng. Đấng Christ sẽ mang trên chính mình Ngài mặc cảm tội lỗi và sự hổ thẹn của tội lỗi. Tội lỗi quá khủng khiếp đối với Đức Chúa Trời thánh thiện đến nỗi nó phân rẽ Đức Chúa Cha và Con của Ngài. Đấng Christ xuống đến vực thẳm của đau khổ để cứu loài người hư mất.” – Phòng trích *Amazing Grace*, tr. 42. Thật là đơn giản. Luật pháp là thánh như Đức Chúa Trời là thánh. Vì vậy, chỉ có một Đấng thánh như Đức Chúa Trời mới có thể đền trả cho việc vi phạm luật pháp. Thiên sứ thì vô tội, nhưng họ không thánh như Đấng Tạo Hóa của họ. Làm thế nào loài thọ tạo có thể thánh như Đấng tạo nên họ? Vì thế, thật không ngạc nhiên khi Kinh Thánh dạy rằng Đấng Christ là chính Đức Chúa Trời. Sự hy sinh của Ngài tập trung vào sự thánh của luật pháp Đức Chúa Trời. Đó là vì luật pháp, hay vì sự vi phạm luật pháp mà Đức Chúa Giê-su phải chết để cứu chúng ta. Tình trạng kinh khủng của tội lỗi có thể được hiểu rõ nhất trong sự hy sinh lớn nhất cần phải đền trả cho nó. Nếu luật pháp là rất thánh mà chỉ có sự hy sinh của Chúa có thể trả giá cho nó, thì chúng ta có tất cả các bằng chứng cần thiết để thấy luật pháp thánh biết bao!

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

“Gần đây tôi nhìn xung quanh để tìm những người khiêm tốn theo Đức Chúa Giê-su hiền lành và khiêm nhường, nhưng tôi đã thất vọng.”

“Nhiều người tuyên bố đang mong chờ sự tái lâm mau chóng của Đấng Christ thì càng ngày càng trở nên giống như thế gian. Họ cố gắng để được những người xung quanh khen ngợi nhiều hơn là được Chúa khen ngợi. Họ lạnh lùng và nghi thức, như hội thánh mà họ đã phân rẽ ra. Những lời dạy cho hội thánh Lao-đi-xê mô tả rất chính xác tình trạng hiện tại của họ.” – Phòng trích Ellen G. White, *The Review and Herald*, June 10, 1852. Những lời này đã được viết cách đây hơn một trăm năm mươi năm. Nhưng chúng có ý nghĩa gì đối với chúng ta ngày nay? Điều này nói với chúng ta gì về ý tưởng sai lầm rằng các năm đầu của hội thánh là “những ngày tốt đẹp xa xưa”?